

Afdelingsblad Gooiland, 2022 nr. 1 - 15 mrt. 2022

Inhoudsopgave	pagina
Van de voorzitter	2
40-jarig lidmaatschap dhr. De Reus	3
Johannes Lukrien uit Zweden, kleermaker en medeoprichter van de Amsterdamse kousenfabriek	4
Probeer zoveel mogelijk bronnen te vinden	10
Bryan Sykes, 'De zeven dochters van Eva' - <i>Van welke oermoeder stammen wij af</i>	12
Familie Versluijs	13
Ultieme Google zoektips bij stamboomonderzoek	17
Evenementen	19
Ledenaantal	19
Colofon	20

Van de voorzitter

'Een nieuwe lente en een nieuw geluid

Van harte hoop ik dat deze overbekende dichtregel van Herman Gorter (die ook geruime tijd in het Gooi heeft gewoond!) voor de komende periode opgaat. De eerste signalen zijn in ieder geval hoopvol. Moesten we de voor zaterdag 8 januari jl. geplande Nieuwjaarsbijeenkomst van onze afdeling nog uitstellen (en helaas kwam het uiteindelijk ook tot afstel), het ziet er nu naar uit dat er voorlopig geen coronabelemmeringen zijn om weer activiteiten te ontwikkelen. Wij hopen dan ook veel leden te kunnen ontvangen bij onze komende bijeenkomst op 18 mei a.s. in de Bethlehemkerk in Hilversum.

Niet pas in mei, omdat het mooi aansluit bij de titel van het hierboven geciteerde gedicht van Gorter, maar omdat we helaas onvoldoende capaciteit hebben als afdelingsbestuur om meer dan éénmaal per kwartaal zo'n bijeenkomst te organiseren. Dat geldt ook voor de frequentie van 'Gooise Sporen', waarvan u het eerste nummer van 2022 voor u hebt liggen (of waarschijnlijker op uw beeldscherm hebt staan). Gelukkig ditmaal niet alleen gevuld door bestuursleden.

U raadt het al, deze verzuchtingen leiden weer eens tot een oproep het bestuur te komen versterken of te ondersteunen. Het zou ook zeer helpen als meer leden een bijdrage zouden kunnen leveren in de vorm van bv. een artikel(tje), een 10-minutenpraatje of een lezing. Ook nieuwe (aspirant)leden zijn van harte welkom. In uw omgeving zijn ongetwijfeld mensen met interesse in hun familiegeschiedenis. Wijs hen dan op de NGV en op onze bijeenkomsten, waar in principe iedereen van harte welkom is, ook niet-leden. En er wordt geen entree geheven!

Zoals u in de bijdrage van onze landelijke voorzitter in de NGV-Nieuwsbrief van maart jl. hebt kunnen lezen, legt het Hoofdbestuur in de komende periode de prioriteit op het vernieuwen van de website. Daarnaast is er een werkgroep bezig die de strategie en de kernactiviteiten van de NGV onder de loep neemt. Tijdens een overleg van afdelingsvoorzitters op 5 maart zijn daarvan de eerste resultaten gepresenteerd, die hopelijk leiden tot besluiten op de komende landelijke Algemene Vergadering op 21 mei. Ongetwijfeld zullen daarin voorstellen centraal staan, hoe het ledental van de vereniging weer te doen groeien. Onderzoek naar de familiegeschiedenis blijkt een populaire hobby. Maar helaas is nog te weinig mensen duidelijk dat iedere serieuze genealoog zich zou dienen aan te sluiten bij de NGV. Wellicht kunt u daar uw steentje aan bijdragen.

Ik opende met een hoopvolle kijk op de ontwikkeling van de coronapandemie. Helaas is er sinds een paar weken op minder dan 1500 km van het Gooi sprake van een verschrikkelijke oorlog. Hopelijk wordt dit jaar, waarin alom (en ook in het Gooi) uitgebreid aandacht zal worden besteed aan de gebeurtenissen in 1572, driehonderdvijftig jaar na dato niet opnieuw een Rampjaar! Het afdelingsbestuur wenst u veel leesplezier en vooral een goede gezondheid voor u en de uwen!

40-jarig lidmaatschap dhr. De Reus

Van de drie leden die in 2021 veertig jaar lid waren, kon helaas alleen de heer De Reus uit Hilversum tijdens onze septemberbijeenkomst aanwezig zijn om de daarbij behorende oorkonde in ontvangst te nemen uit handen van voorzitter Louis Heinsman. Een felicitatie waard!

Johannes Lukrien uit Zweden, kleermaker en medeoprichter van de Amsterdamse kousenfabriek

[Willem-Jan van Grondelle en Els Vermij]

Op 19 mei 1786 maakte de uit Zweden afkomstige kleermaker Johannes Lukrien in een advertentie in de Nederlandsche Courant bekend dat hij in Amsterdam een *kleermakers herberg* had opgericht 'hebbende uitsteeken De Vergulde Schaar en daar onder geschreven De Kleermakers Herberg, en op de andere zyde in 't Hoogduitsch de Snayder Gussellen Herberg'.¹ Wat moeten we ons voorstellen bij een kleermakersherberg? En wie was deze Johannes Lukrien? In dit artikel beschrijven we de lotgevallen van deze Zweedse immigrant die zich in de Bataafs-Franse Tijd inzette voor werkverschaffing, zowel voor collega-kleermakers als voor armen en behoeftigen.

Johannes Lukrien uit Tingstäde op Gotland

Johannes Lukrien werd op 2 oktober 1761 geboren in Tingstäde, een klein dorp aan de noordkant van het Zweedse Oostzee-eiland Gotland. Hij was de oudste zoon van Jacob Hansson Lokrén, scheepstimmerman op koopvaardij schepen, en Helena Olofsdotter.² Zijn grootvader van vaderskant was vermoedelijk Hans Jacobsson, de schoolmeester in Lokrume. De plaatsnaam Lokrume verklaart waarschijnlijk ook de achternaam Lokrén/Lukrien. Johannes had zes jongere broertjes en zusjes, van wie één jong overleed. Vader Jacob kwam in de herfst van 1774 om toen zijn schip met man en muis verging. Moeder Helena bleef achter met zes kinderen.³ Oudste zoon Johannes werd in de leer gedaan bij kleermaker Jöran Romin in Visby.⁴ Zoals dat ging bij een gilde-beroep, ontwikkelde hij zich van leerling tot gezel. In 1780 ging hij als gezel wonen bij de meester-kleermaker Mathias Holmberg, ook in Visby. Hij bleef daar niet lang, want een jaar later vertrok hij naar Kopenhagen, samen met Mathias Holmbergs zoon Jacob.⁵

Johannes' moeder Helena Olofsdotter trouwde in 1781 met Lars Appelquist, een zeeman. Johannes' jongere broer Jacob ging naar zee en overleed in 1790 in Tingstäde. Zus Margaretha trouwde in 1792 en bleef in Tingstäde wonen, samen met haar man en kinderen en met haar moeder Helena en stiefvader Appelquist. Wat er met de andere broers van Johannes gebeurde, is onbekend. Vermoedelijk gingen zij ook naar zee. Toen moeder Helena in 1795 overleed, wisten haar erfgenamen niet of Johannes nog in leven was, dus er was blijkbaar geen contact meer tussen Johannes Lukrien en zijn familie in Gotland.⁶

Een Zweedse immigrant in Amsterdam

Over Lukriens tijd in Kopenhagen is niets bekend. Hij zal daar als gezel het vak van kleermaker verder hebben geleerd. Hij woonde er niet lang, maar trok verder naar Amsterdam, waar hij op 3 mei 1785 als lidmaat werd opgenomen in de Lutherse kerk. Een jaar later, op 20 april 1786, ging hij in ondertrouw met Margaretha Borweegers, dochter van de Duitse immigranten Gerrit Borweegers en Elsebee van Elm, beiden toen al overleden. Johannes en Margaretha scheelden

¹ Nederlandsche Courant 19 mei 1786 (Delpher.nl).

² Riksarkivet Visby (RV), Stenkyrka kyrkoarkiv, Födelse- och dopböcker, SE/ViLA/23075/C I/2 (1741-1819), bild 154.

³ RV, Bouppteckningar, "lösa serien" SE/ViLA/20056/F 2 A/46, bild 441.

⁴ RV, Visby domkyrkoförsamlings kyrkoarkiv, Husförhörslängder, SE/ViLA/23085/A I/24 (1778-1794), fol. 122.

⁵ RV, Visby domkyrkoförsamlings kyrkoarkiv, Husförhörslängder, SE/ViLA/23085/A I/5 (1772-1790), fol. 95.

⁶ RV, Bouppteckningar, SE/ViLA/20056/F 2 B/7 (1795).

dertien jaar in leeftijd, maar dat wilden ze blijkbaar niet weten. Johannes was bij hun ondertrouw 25 jaar oud, maar hij zei dat hij 28 was, en Margaretha was bijna 41 jaar, terwijl zij 38 als haar leeftijd opgaf. Johannes woonde op dat moment in de Batavierstraat, Margaretha woonde op het Singel. Het 'jonge' paar vestigde zich op de Nieuwezijds Voorburgwal.

Een kleermakersherberg op de Nieuwezijds Voorburgwal

Johannes Lukrien was als kleermaker een ondernemend man. Het is onbekend of hij inmiddels zijn meesterproef had afgelegd en meester kleermaker was geworden, maar het is duidelijk dat hij bepaald niet stil zat. Een maand na zijn huwelijk maakte hij –zoals in het begin van dit artikel al vermeld– op 19 mei via een advertentie bekend dat hij een kleermakersherberg had opgericht. De advertentie luidde als volgt:

N.B. JOHANNES LUKRIEN, maakt bekend als dat hy op de Voorburgwal tusschen de Kolk en Dirk van Hasseltsteeg, te Amsterdam, heeft opgericht een Kleermakers Herberg, hebbende uitsteeken DE VERGULDE SCHAAR en daar onder geschreven de Kleermakers Herberg, en op de andere zyde in t Hoogduitsch DE SNAYDER GUSSELLEN HERBERG. — De inrichting hiervan is, dat Bovengemelde zich recommandeert aan alle Baasen en Knegts, om zig by hem te adresseren, zullende daartoe een Lyst hangen, waar op alle Knegts met Naam en Toenaam geschreeven zullen staan, en die het langst leeg gelooopen heeft, het eerst aan 't werk gaan, en daar voor niets betaalen. NB. Wat nu een Persoon is, die het niet nodig heeft om by de BESTELDERS te gaan, om daar te loopen als malle Jongens, ja zelfs als Bedelaars op haar gratie te wagten, want die het meest by hun betaalt, gaat het eerst aan 't werk, daarom heeft Bovengemelde, om dit voor te komen, voor deze Lieden deeze Herberg opgericht, alwaar men voor niet kan Besteld worden.

Deze advertentie is om een aantal redenen opmerkelijk. In de eerste plaats vanwege de term 'kleermakersherberg'. Deze kleermakersherberg was vermoedelijk een zogenaamde gezellenherberg, in dit geval speciaal bestemd voor kleermakersgezellen, kleermakers in opleiding. Het opleidingssysteem bij de gilden kende een drietal fasen: van leerjongen via gezel tot meester. Een leerjongen leerde de beginselen van het vak bij een ervaren ambachtsman. Als hij de nodige kennis had opgedaan, ging hij als gezel achtereenvolgens bij verschillende meesters in de leer om meer ervaring op te doen en zich voor te bereiden op zijn meesterproef. Daarbij trokken gezellen vaak van stad tot stad. Als regel woonde een gezel bij zijn baas in huis, maar een gezel moest in een nieuwe stad wel eerst een nieuwe baas zien te vinden. In een gildeherberg of gezellenherberg konden rondtrekkende gezellen zich daarvoor melden. De gildeherberg was daarnaast ook de plaats voor gezellen om elkaar te ontmoeten en nieuwtjes uit te wisselen. Dergelijke gildeherbergen of gezellenherbergen kwamen algemeen voor in de Duitstalige landen, waar de traditie van rondtrekkende gezellen sterk aanwezig was. Zo bevatte het gildereglement van het Keurvorstendom Hessen uitgebreide voorwaarden over de gang van zaken in gildeherbergen.⁷ Gildeherbergen haalden in die tijd ook regelmatig het nieuws. Zo vormden de gildeherbergen in Frankfort in 1779 bij een oproer kernen van verzet tegen allerlei 'nieuwigheden' die hun bazen wilden doorvoeren.⁸ In 1791 kwamen ook in Hamburg gezellen, waaronder ook schoenmakers- en snijdersgezellen, in opstand, waarbij zij 'vanuit de Vensters hunner Herberge [...] met bouteilen en stenen gooiden' naar de soldaten die de rust moesten herstellen. Hierbij

⁷ M.H. de Graaff, *De wederoprigting der gilden, beschouwd als een krachtig middel tot bevestiging van het stoffelijk en zedelijk heil des volks en tot vermindering der toenemende armoede*, Gorinchem 1846.

⁸ Haerlemse courant 27 november 1779 (Delpher.nl).

vielen zelfs doden en gewonden toen soldaten en burgers het vuur openden.⁹ In Wenen werden in 1783 de 'Snyders, die zich in hunne Herbergen bevonden, opgevangen, en naar Storckeraa [Stockerau, 10 km van Wenen] afgevoerd, waar zy nu aan 't gereed maken van Monteerungen [legeruniformen] arbeiden'.¹⁰

Vermoedelijk hebben er in Amsterdam ook dergelijke gildeherbergen bestaan, met name voor bakkersknechts.¹¹ Voor andere beroepsgroepen zijn hiervoor geen aanwijzingen gevonden.¹² Het lijkt erop dat Lukrien vooral vanuit de Duitse traditie zijn kleermakersherberg oprichtte. Hoewel Lukrien zelf geen lid was van het Amsterdamse kleermakersgilde, vond hij het blijkbaar wel belangrijk om kleermakers in opleiding deze mogelijkheid te bieden. Hij mikte daarbij niet alleen op Amsterdamse gezellen maar ook op Duitse kleermakers. Kleermaker was een van de beroepen die veel voorkwamen bij de Duitse immigranten uit het grote middegebied van Duitsland.¹³ Het is dan ook begrijpelijk dat Lukrien op het uithangbord zijn zaak niet alleen in het Hollands, maar ook in het Duits aanpreeft. Duitse kleermakersgezellen die een lange reis naar Amsterdam achter de rug hadden, hadden behoefte aan een tijdelijk onderdak om van daaruit werk te kunnen zoeken. En dan was een kleermakersherberg voor hen een vertrouwd begrip.

Opmerkelijk is ook dat Lukrien zich in de advertentie afzet tegen de 'bestellers' die gezellen aan werk konden helpen tegen betaling. Lukrien beschrijft de bestellers als een soort contactpersonen of makelaars die beschikbare werkplekken aan de hoogstbiedende gunden. Om deze vorm van uitbuiting van kleermakersgezellen tegen te gaan, gebruikt hij in zijn kleermakersherberg een intekenlijst, waarbij de gezellen in volgorde van binnenkomst in aanmerking kwamen voor een werkplek, en zonder kosten van bemiddeling. In deze advertentie presenteert Lukrien zijn kleermakersherberg duidelijk als een vorm van arbeidsbemiddeling en werkverschaffing uit sociale motieven, een streven dat paste bij de in zijn tijd opkomende ideeën over gelijkheid en democratie.

Het is onbekend hoeveel gezellen de weg naar de kleermakersherberg inderdaad wisten te vinden. In ieder geval plaatste Lukrien driekwart jaar later weer een advertentie, met de volgende inhoud:

*ALLE KLEERMAKERS BAAZEN, die KNEGTS noodig hebben, worden vriendelijk verzocht om zich te adresseeren bij JOHANNES LUKRIEN in de **Kleermakers Herberg**, op de Voorburgwal, tusschen de Kolk en Dirk van Hasseltsteeg, te Amst.*¹⁴

Van kleermakersherberg tot fabriek van kledingaccessoires/ manufacturen

De kleermakersherberg ontwikkelde zich in de daaropvolgende jaren tot een veelzijdige onderneming. In een advertentie in de Amsterdamse Courant in 1792 is inmiddels sprake van een 'fabriek'.¹⁵

*In de **Fabriek van J. LUKRIEN in de Vergulde Schaar**, op de Voorburgwal, bij de Kolk, te Amsterdam, worden gemaakt en verkogt Zyde en Kameelshaire Kniebanden, Lutzen, Kwasten, als ook Engelsche, Poolsche en Zweedsche Knoop en Koord, & in alle soorten en manieren, voor de*

⁹ Groninger Courant 6 september 1791 (Delpher.nl).

¹⁰ Diemer- of Watergraafsmeersche courant 4 augustus 1783 (Delpher.nl).

¹¹ Erika Kuijpers, *Migrantenstad, immigratie en sociale verhoudingen in 17e eeuw Amsterdam*, Hilversum 2005, p. 240.

¹² Hell M., *De Amsterdamse herberg (1450-1800), Geestrijk centrum van het openbare leven*, Nijmegen 2017, p. 147.

¹³ Kuijpers, *Migrantenstad*, p. 213 e.v..

¹⁴ Nederlandsche courant 07-02-1787 (Delpher.nl).

¹⁵ Amsterdamse courant 16-02-1792 (Delpher.nl).

allercivielste prys. Ook word aldaar gecontinueerd met het adresseeren en aan het Werk te bestellen van KLEER- en KEURSLYFMAAKERS KNECHTS.

Blijkbaar heeft Lukrien het accent gelegd op de vervaardiging van allerlei accessoires voor kleding in het betere segment. En kennelijk ging de arbeidsbemiddeling nog steeds door. Hoe het verder is gegaan met deze 'fabriek' hebben we niet kunnen achterhalen.

Lukrien in de patriottentijd

Lukrien leefde in een roerige tijd. In de hele Republiek ontstond verzet tegen het oligarchische bewind van stadhouder Willem V. Vooral burgers uit de middenstand en sommige regenten roerden zich. Ze noemden zich patriotten en streefden naar gelijkheid voor alle burgers en democratische verkiezingen van het stadsbestuur. In 1787 dreigde het conflict tussen de patriotten en de Orangisten, de aanhangers van Willem V, zo te escaleren dat de stadhouder de hulp van zijn zwager, de koning van Pruisen, moest invoeren. Pruisische troepen herstelden het gezag van de stadhouder, maar niet voor lang. In 1795 vielen Franse troepen de Republiek binnen. De Bataafse Republiek werd uitgeroepen.

Het lijkt aannemelijk dat Lukrien zich aangetrokken voelde tot het patriottische gedachtegoed. Zijn streven om met zijn kleermakersherberg gelijke kansen te bieden aan kleermakersgezellen, sluit goed aan bij het gelijkheidsideaal van de patriotten. Ook het feit dat hij zijn advertenties in 1786 en 1787 in de *Nederlandsche Courant* plaatste, wijst in die richting. De *Nederlandsche Courant* werd uitgegeven door Jan Verlem, boekhandelaar in de Warmoesstraat in Amsterdam. Deze krant verscheen tussen september 1783 en oktober 1787.¹⁶ De *Nederlandsche Courant* was een echte patriottische krant, met veel informatie over en commentaar op de woelige situatie in binnen- en buitenland. De krant was een spreekbuis voor het patriottische streven naar gelijkheid en democratische verkiezing van de bestuurders. Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze krant in september 1787 in Amsterdam –na de inval van de Pruisische troepen en het herstel van het stadhouderlijk gezag– werd verboden. De reeds genoemde advertentie van Lukrien uit 1792 verscheen dan ook –noodgedwongen– in gezagsgetrouwe kranten als de *Amsterdamse courant* en de *Leydse courant*.

Lukriens steun voor de patriottische idealen blijkt ook uit zijn deelname aan het 'dankadres' dat 16.257 Amsterdamse burgers op 7 december 1786 aanboden aan de Staten van Holland en West-Friesland. De Amsterdamse burgerij betuigde daarmee haar steun aan de acties die de Hollandse Staten hadden ondernomen ter verdediging van de provincie Holland en de stad Utrecht tegen de oprukkende Pruisische troepen en aan hun besluit om de stadhouder als kapitein-generaal van het leger te schorsen. De ondertekenaars drongen er verder bij de Staten op aan om voort te gaan met 'het neemen van verdere maatregelen ter herstelling van den Staat overeenkomstig de Constitutie eener welgereegelde Republicq'.¹⁷ Het dankadres was ondertekend door vertegenwoordigers van alle zestig wijken in Amsterdam. Een van de ondertekenaars was Johannes Lukrien uit wijk 19. Het dankadres had overigens weinig effect. Binnen een jaar waren de rollen omgedraaid en zat stadhouder Willem V weer stevig in het zadel. De 'herstelling' van de republiek moest nog even wachten tot 1795, terwijl Lukrien onder hernieuwd stadhouderlijk bewind zijn reeds genoemde kleermakersherberg annex fabriek runde.

Samenwerking met collega-kleermaker Frans Wijntjes

¹⁶ Encyclopedie Nederlandstalige Tijdschriften, *Nederlandsche Courant* (1783-1787) – editie Koning/Verlem. <https://www.ent1815.nl/n/nederlandsche-courant-1783-1787-editie-koning-verlem/> (geraadpleegd 20 mei 2021).

¹⁷ Resolutiën van de Heeren Staten van Hollandt ende Westvrieslant, 7 december 1786, p. 4790 e.v.

De inval van de Fransen in 1795 en de oprichting van de Bataafse Republiek luidde ook voor Lukrien een nieuwe tijd in, met ruimte voor nieuwe initiatieven op het gebied van werkverschaffing en arbeidsbemiddeling. Hij sloot zich aan bij de uit Duitsland afkomstige Frans Wijntjes, die in Amsterdam een kousenfabriek wilde oprichten.¹⁸

Deze Frans Wijntjes, geboren in 1744 in Erwitte (Duitsland), was in 1770 ingeschreven in het Burgerboek van het Amsterdamse kleermakersgilde.¹⁹ In datzelfde jaar trouwde hij met Anna Geertruij Krebbers en vestigde zich in de Utrechtsestraat. Wijntjes –een actieve patriot – moest in 1787 naar Duitsland vluchten en maakte daar kennis met een systeem van huisarbeid voor armen en behoeftigen. Toen hij na de oprichting van de Bataafse Republiek in 1795 weer in Amsterdam terugkeerde, wilde hij zo'n aanpak ook in Amsterdam organiseren in de vorm van een kousenfabriek. Hij legde zijn plan voor aan de clubs (leesgenootschappen en andere gezelschappen) en wijkvergaderingen die onderdeel waren van de 'revolutionaire' bestuurscultuur van Amsterdam.²⁰ Zijn plan werd goedgekeurd en er werd een aantal directeuren aangewezen, waaronder Johannes Lukrien.

Na veel moeilijkheden kwam de kousenfabriek goed van de grond. Op 7 april 1798 droeg de directie de fabriek –waar inmiddels zo'n 1300 mensen werk vonden– over aan de stad. De fabriek werd officieel tot stadsfabriek verklaard. De directeuren –onder wie Lukrien– werden ontheven uit hun functie en bedankt voor hun inzet. Een nieuwe directie ging enthousiast aan de slag, maar moest al snel constateren dat de fabriek niet rendabel kon werken. Medio 1801 werd de Amsterdamse Kousenfabriek wegens financiële problemen gesloten.

De samenwerking met Frans Wijntjes beviel Lukrien blijkbaar wel goed, want in 1799 steunde Lukrien een nieuw plan van Wijntjes. Enthousiast geworden door het succes van de kousenfabriek wilde Wijntjes een nationale collecte houden om met dat geld in de grote steden werkinrichtingen voor armen en behoeftigen op te richten. Hij diende met vijf medestanders – waaronder Johannes Lukrien– een 'adres' in bij 'het Vertegenwoordigend Lichaam des Bataafschen Volks' (het parlement).²¹ De zes initiatiefnemers kregen toestemming om zo'n collecte te organiseren en ze gingen enthousiast aan de slag. Het gebeuren rond deze nationale collecte is een verhaal op zich, maar in dit kader is van belang dat Lukrien en twee anderen tijdens deze collecte ruzie kregen met Wijntjes. Dit leidde tot de beëindiging van de samenwerking.

Tot slot

Lukrien had na zijn conflict met Wijntjes blijkbaar zijn bekomst van werkverschaffing en de kousenfabriek. Zijn naam is in dat verband niet meer aangetroffen. Het is onduidelijk of hij zijn werk als kleermaker voortzette. In december 1801 kocht hij van Catharina Borreweegers (de oudere halfzus van zijn vrouw Margaretha) een huis met vier bokkinghangen of rokerijen daarachter 'waar de Vreede in de gevel staat, op het Blauwhoofd, het tweede huis van de molen', dat hij twee maanden later echter al weer verkocht.²² In 1807 kocht hij een huis en erf in de Kalverstraat 'over de Gapersteeg', en in 1809 een huis en erf in de Oude Amstelstraat 'over de

¹⁸ Willem-Jan van Grondelle en Els Vermij, 'Frans Wijntjes, bevlogen pleitbezorger voor werkinrichtingen voor Amsterdamse armen en behoeftigen in de Bataafs-Franse tijd', in *Amstelodamum* 4-2021.

¹⁹ Stadsarchief Amsterdam (SAA), toeg.nr. 366, inv.nr. 468, scan 71, Archief van de Gilden en het Brouwerscollege.

²⁰ Advies van de Burgers Representanten Couperus en verdere, in: *Besluiten der Eerste Kamer van het Vertegenwoordigend Lichaam des Bataafschen Volks*, januari 1799, dl. 6, tweede stuk, Den Haag, 1799, het advies apart genummerd 1 t/m 28, na p. 742, p. 13 e.v..

²¹ Van Grondelle en Vermij, 'Frans Wijntjes, bevlogen pleitbezorger', p. 202.

²² SAA, toeg.nr. 5062, inv.nr. 175, fol. 90v d.d. 4 december 1801 en inv.nr. 176, fol. 9v, d.d. 9 februari 1802. Kwijtscheldingen.

Varkensmarkt, naast het hoekhuis van de Amstelgracht'.²³ Kon hij met deze huizen een inkomen verwerven? Had hij er misschien zijn werkplaats? We hebben daar geen aanwijzingen voor gevonden. Het spoor loopt hier dood. Lukrien overleed in 1819, 58 jaar oud, in zijn huis op de Brouwersgracht 170 bij de Palmstraat. Zijn vrouw Margaretha verhuisde naar de Lauriergracht 55, waar ze drie jaar later overleed op de leeftijd van 78 jaar.

Hier eindigt het verhaal over Johannes Lukrien, een Zweedse immigrant die zich in de woelige patriottentijd in Amsterdam actief inzette voor gelijke kansen voor kleermakersgezellen en voor werk en brood voor armen en behoeftigen.

Dit artikel is eerder (in het Zweeds) gepubliceerd in Oe Folki nr. 3-4, 2021, het blad van de Gotlands Släktforskarförening (de Genealogische Vereniging Gotland).

²³ SAA, toeg.nr. 5062, inv.nr. 181, fol. 57 d.d. 16 april 1807 en inv.nr. 191, No. 997 d.d. 30 november 1809 (nu: Maarten Jansz. Kosterstraat). Kwijtscheldingen.

Probeer zoveel mogelijk bronnen te vinden!

[LH]

Helaas zijn er nogal wat mensen die hun stamboom samenstellen door informatie van anderen zonder eigen veel onderzoek over te nemen. En als dat soort informatie op het internet maar vaak genoeg door anderen wordt gekopieerd, dan lijkt het net of het om onomstotelijke feiten gaat. Iedere zichzelf respecterende genealoog weet dat hij of zij in dit soort gevallen toch moet proberen zelf de originele akten te bekijken. Gelukkig hoef je daarvoor tegenwoordig in heel veel gevallen niet meer naar een archief af te reizen, steeds meer zijn die documenten op het internet te vinden. Zeker in Nederland.

Maar ook dan is het raadzaam om voorzichtig en kritisch te blijven. Onderstaand puzzeltje is hier een voorbeeld van. Als je in een bijlage bij een huwelijk de gezochte informatie gevonden denkt te hebben, kan het geen kwaad toch nog eens verder te zoeken naar een onderliggend document. In dit geval heb ik de doopdatum van mijn voorouder toch maar met zeven jaar vervroegd....

Gedoopt in 1773 of 1780?

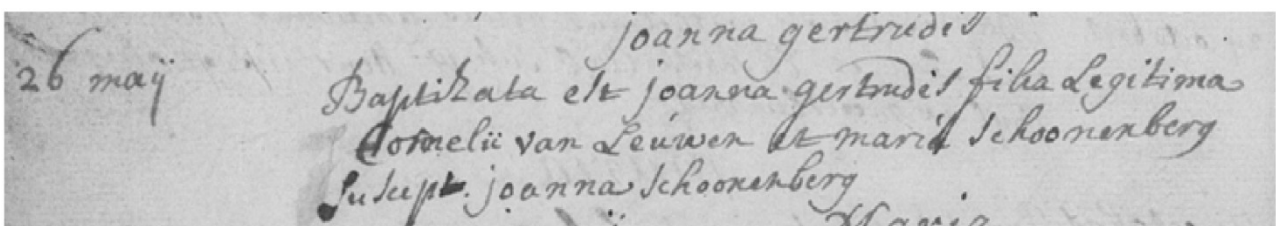
Deze vraag gaat over mijn stammoeder (de overgrootmoeder van mijn grootvader) Johanna Geertruida van Leeuwen.

Tot voor kort ging ik er van uit dat ze op 26 mei 1780 in Oijen zou zijn gedoopt. Dat had ik namelijk jaren geleden overgeschreven uit de bijlagen bij haar huwelijk met Hendrikus van den Berck op 2 mei 1811 in Leeuwen. Ook in de tekst van de huwelijksakte stond dat de bruid dan 31 jaar oud is (wat vrijwel klopt). Toen er een eerste kind werd geboren op 18 november 1812 werd opnieuw haar leeftijd van 31 gemeld.

Ik had al eerder wantrouwig moeten worden, want bij de geboorte van haar tweede (en laatste) kind op 19 december 1815 werd aangegeven dat de moeder dan 41 is, wat een geboorte in 1773 of 1774 doet vermoeden. En bij haar overlijden op 17 september 1831 blijkt ze volgens de aangevers 58 te zijn, dus geboren in 1772 of 1773.

Nu was men bij dit soort aangiftes vaak niet al te nauwkeurig, zeker bij overlijdens.

Recentelijk ging ik weer eens op zoek naar informatie over de herkomst van haar ouders, het echtpaar Cornelis van Leeuwen en Maria Catharina Schonenberg, waarvan ik eigenlijk geen andere data heb dan die van hun huwelijk in 1760 in Oijen, de dopen van hun zeven kinderen en de melding bij het huwelijk van dochter Johanna Geertruida in 1811 dat beide ouders op dat moment al overleden zijn in Leeuwen. Soms kom je dan toch verder door zoveel mogelijk informatie over hun (in dit geval zes of zeven) kinderen te verzamelen. Daarbij kwam ik nóg een Johanna Geertruida tegen, die exact zeven jaar eerder in 1773 ook op 26 mei in Oijen gedoopt zou zijn. Zowel RK als "joanna getrudis filia legitima Cornelii van Leeuwen et maria Schoonenberg" als gereformeerd: "Johanna Geertruij, dogter van Cornelis van Leeuwen en Maria Schonenberg sijn huisvrouw". In beide gevallen ook met dezelfde getuige.

(dopen RK 1773 Oijen)

Den 26. Meij gedoopt Johanna Geertruij, dogter
- van Cornelis van Leeuwen, en Maria Schonen-
berg sijn huysvrouw, getuygen sijn Johanna Scho-
enberg. (alleen.)

(dopen RK 1773 gereformeerd)

Antoon Barons de
arrondissement Nijmegen
de pachter van de Rijnmonde
Verwachting het Doop-
Register der Rooms
Catholische parochie
van Oijen, waarvan de
andere Staatjes volgen
1780 den 26. Meij Johanna getruide,
Wapfiza als Johanna getruide Maria Legitima
Cornelis van Leeuwen et Maria Schonenberg
In Triënen Extracti:
den 19. April 1811.
Maurits van Oijen, a. Tafelen
D. M. Vanden Kadij.

(huwelijks bijlage 1811)

Die informatie is vrijwel identiek aan de hierboven weergegeven tekst in de huwelijks bijlage van 1811. Natuurlijk zou het kunnen. Omdat ik geen geboorte-informatie van haar moeder Maria Catharina heb, kan ik het ook niet afmeten aan haar leeftijd. De beide Geertruida's zouden de jongste kinderen zijn en zeven jaar verschil is best veel. Ook zou het jongste kind dan twintig jaar jonger zijn dan haar oudste broer.....

Of zou het tóch om dezelfde Geertruida gaan en zou er sprake zijn van een (al dan niet bewuste) aanpassing van het jaartal in de huwelijks bijlagen? Als je goed kijkt zou er onder 1780 best 1773 hebben kunnen staan....

Voorlopig ga ik daar maar van uit. Zeker omdat ik de betreffende doop op 26 mei 1780 in Oijen niet heb kunnen vinden - noch RK, noch gereformeerd.

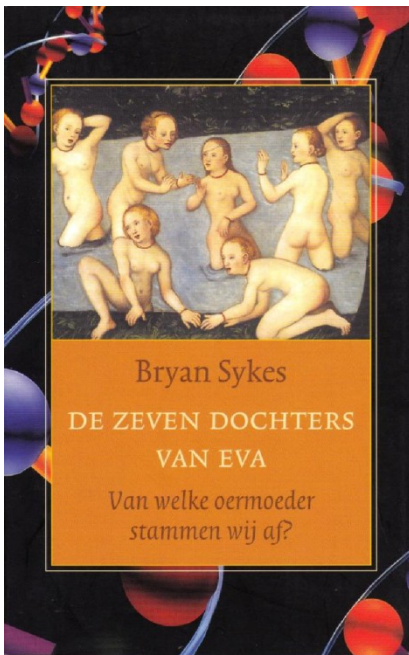
Maar wie en waarom? Om het leeftijdsverschil met haar echtgenoot kan het toch niet zijn gegaan. Deze is zelf op 24 maart 1772 in Wamel gedoopt en dus al een jaar ouder. Of wilde de (ijdele) bruid zelf voor nog veel jonger doorgaan?

Terwijl Hendrik niet blijkt te kunnen schrijven, tekende Geertruida de huwelijksakte wel. Wellicht kon ze dan ook lezen.....

Maar kon het bruidspaar zo'n bijlage en de tekst van huwelijks- en geboorteaktes wel beïnvloeden? Heeft misschien een klerk op het stadhuis (of de burgemeester zelf) het gewoon - al dan niet per ongeluk - verkeerd genoteerd?

Bryan Sykes, 'De zeven dochters van Eva' - Van welke oermoeder stammen wij af (Uitgeverij De Kern, Baarn 2002)

[AS]

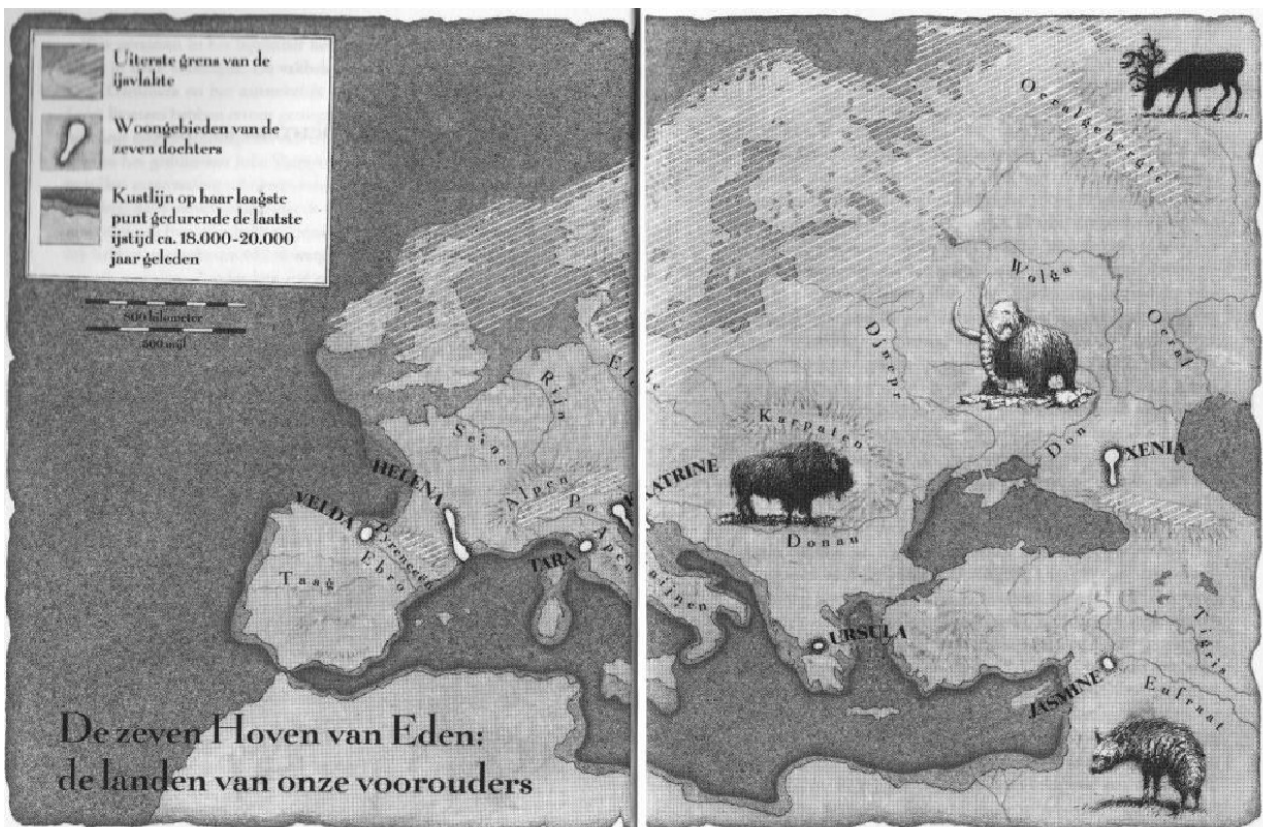

Op de achterkant van dit boek staat:

Waar kom ik vandaan? Hoe dikwijls vragen we ons dit niet af? Tot een paar generaties terug weten wij wie onze voorouders zijn, maar dan houdt het spoor vaak op. Wij dragen echter allemaal in de cellen van ons lichaam een boodschap van onze voorouders, die ligt opgesloten in ons DNA, ons genetisch materiaal. In het DNA wordt niet alleen onze geschiedenis als individu geschreven, maar de complete geschiedenis van het menselijk ras. Met behulp van ontwikkelingen in de genetische technologie wordt in dit boek deze geschiedenis onthuld.

In dit gemakkelijk leesbare boek vertelt Sykes over het mtDNA, wat het is en wat het doet. Hoe wetenschappers aan de hand van het DNA uit opgegraven botten ons kunnen vertellen waar we oorspronkelijk vandaan kwamen.

Door de reconstructie die gemaakt is op basis van duizenden nu levende Europeanen werd het fysieke bewijs gevonden voor zeven belangrijke clusters waarin de DNA-volgordes identiek waren of heel gelijk aan elkaar. Het grootste deel van de huidige inheemse Europeanen past in één van deze groepen welke tussen de 10.000 en 45.000 jaar oud zijn.

De zeven dochters van Eva zijn: Ursula, Xenia, Helena, Velda, Tara, Katrine en Jasmine. Dit zijn de oermoeders van wie vrijwel iedereen in Europa afstamt. De eerste letter van de naam correspondeert met de betreffende Haplogroep U, X, H, V, T, K of J. Dus als uw haplogroep H is, dan stamt u af van Helena.

Om stammoeder van een clan te zijn moesten deze vrouwen voldoen aan een aantal criteria: Ten eerste moesten ze dochters hebben gehad, omdat mtDNA wordt doorgegeven in de vrouwelijk lijn. Mannen krijgen het wel van hun moeder maar geven het niet door. Ten tweede moesten ze minstens 2 dochters hebben gehad. De moeder van een clan is de meest recente voorouder van moederszijde die alle leden van een clan gemeen hebben. Teruggaand in de tijd waren er binnen de clan steeds minder mensen van wie afstammelingen van moederskant vandaag de dag nog leven.

Uiteindelijk kwamen de lijnen van slechts 2 vrouwen samen als dochters van één vrouw, de stammoeder van de clan. Een clanmoeder was in haar tijd niet de enige vrouw, maar wel de enige die in de vrouwelijk lijn een verbinding heeft met het heden.

Haar tijdgenoten zijn geen clanmoeder omdat ergens in hun lijn vrouwen geen kinderen hadden of alleen maar zonen

Familie Versluijs

[AS]

Een bekende Utrechtse familie van kleipijpenmakers afkomstig uit Schoonhoven, die zich in 1700 in de Lauwerecht te Utrecht vestigden.

In de Lange Lauwerecht waren vele pijpmakerijen gevestigd. Deze huizen stonden aan de Westzijde van deze straat langs de Vecht, met een uitgang aan de rivier. Pottenbakkers woonden al vanouds in de Lauwerecht. Door de hoge temperaturen in de pottenbakkersovens was er een verordening die de pottenbakkers uit de stad weerde. Ook binnen de Bemuurde Weerd vormden deze ovens een groot brandgevaar voor de dichte bebouwing. Daarom weken de pottenbakkers uit naar het gerecht Lauwerecht. De pijpenmakers troffen hier een goede gelegenheid voor het bakken van hun pijpen, terwijl het bakken van deze pijpen een aardige bijverdienste vormde voor de pottenbakker. De potten waarin vroeger deze pijpen gebakken werden, hadden een vastgestelde inhoud en werden eveneens door de pottenbakkers vervaardigd. Voor het bakken van een pot pijpen werd een bakloon gevraagd van zeven stuivers. De bewoners van het gerecht hadden geen burgerrecht van de stad Utrecht, maar dienden dit vaak tegen betaling te verkrijgen. Dit burgerrecht was o.a. nodig om een Gilde te "winnen". Omdat de pijpenmakers in geen enkel Gilde werden opgenomen, is het niet geheel duidelijk waarom enkele van deze ambachtslieden "nieuwburger" werden van de stad Utrecht. Mogelijk brachten deze pijpenmakers hun product binnen de stad aan de man.

De rol van de vrouw bij het pijpmaken.

Voor het maken van een pijp van de beste kwaliteit waren maar liefst 32 handelingen nodig. De verschillende bewerkingen die de pijp een mooi aanzien gaven, werden door vrouwen en kinderen uitgevoerd. Na de diverse bewerkingen van de klei volgde het rollen, het modelleren tot een ruwe

massieve pijp, pasklaar voor de vorm, waarna het "kasten" volgde. Dan werden na het boren van het rookkanaal met een ijzerdraad de twee koperen vormhelften door middel van een bankschroef samengedrukt en werd met de stopper het gat in de kop geduwd. Na het drogen, kwamen de pijpen in handen van de vrouwen en meisjes. Met een speciaal mesje werden de pijpen "getremd", d.w. z. de overtollige klei werd van de koppen weggesneden. Met een passend rond stukje hout de "botter" werd de koprand mooi gevormd.

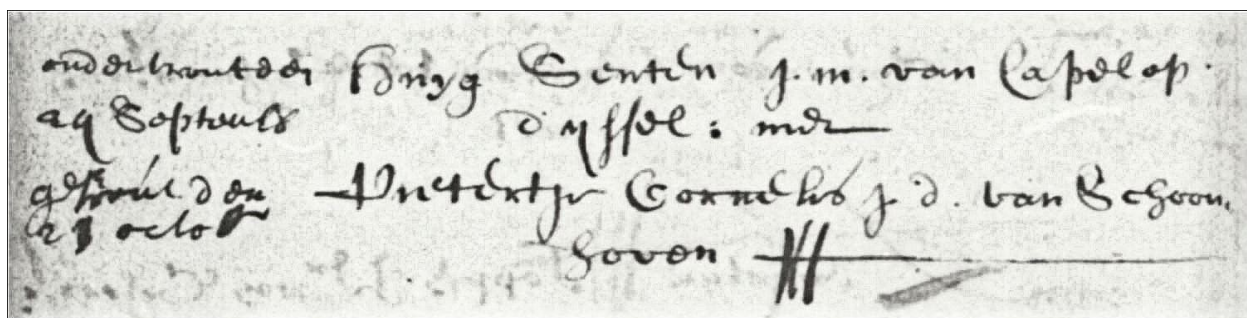
De Utrechtse pijpen waren gezien de afwerking van mindere kwaliteit. Het waren hoofdzakelijk pijpen met zijmerken, korte pijpen die in de vormen al een merk kregen. Een uitzondering vormden de lange pijpen gemaakt door Daniel Versluijs, die zich alleen door het kleine Utrechtse stadswapentje, op de zijkant van de hiel, onderscheidde van de Gouwenaars, die voorzien werden van het Goudse stadswapen. Dit type pijp onderging enkele bewerkingen meer. Ze werden o.a. geglaasd met een agaaststeen en het merkje DVS werd met een stempeltje in de hiel gedrukt. Deze laatste bewerkingen werden ook door vrouwen gedaan. Het bovenstaande onderstreept hoe belangrijk het voor een pijpenmaker is met een vrouw te trouwen, die vertrouwd is met het omgaan met klei.

De huwelijken van Utrechtse pijpenmakers bevestigen dat ze vaak huwen met dochters van hun collega's. Meisjes die al jong meewerkten in de bedrijfjes van hun vader. De pijpenmaker Joseph Peeks huwde Johanna Hogendijk, dochter uit het Schoonhovens pijpenmakersgeslacht Hogendijk. Ook het huwelijk van Johannes Versluijs met Anthonia Hogendijk in 1756 duidt op banden met de Schoonhovense pijpenmakers.

Uit de vele voorbeelden noemen we nog het opmerkelijke huwelijk tussen neef en nicht, Hendrik Versluijs III, zoon van Johannes, en Hillegonda Versluijs, een dochter van Daniël.

Stamboom Versluijs

I. Huyg SENTEN, de oudst gevonden voorvader j.m. van Capelle aan de IJssel trouwt op 21 oktober 1659 in Schoonhoven met **Pietertje CORNELIS** j.d. van Schoonhoven.

Bron: Nederlandse Hervormde Kerk. Schoonhoven (Zuid-Holland) Kerkelijke registers, 1590-1811

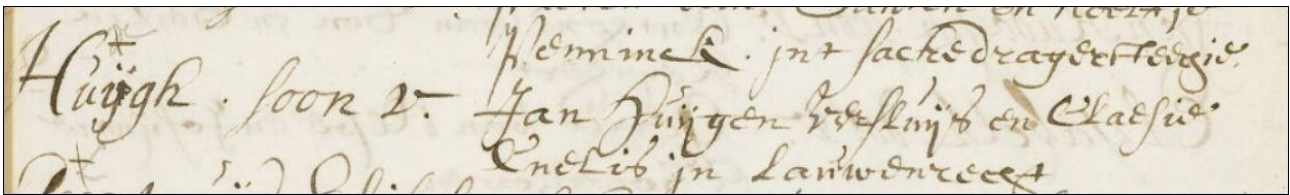
Uit dit huwelijk zijn 5 kinderen geboren: Dirckes (1660), Dirckje (1661), Sent (1664), **Jan (1668) volgt II** en Sent (1670). In de huwelijksakte en de doopaktes van de eerste vier kinderen staat hij vermeld als Huyg SENTEN, echter bij het vijfde kind als Huyg Senten VERSLUIJS.

Bron: Nederlandse Hervormde Kerk. Schoonhoven (Zuid-Holland) Kerkelijke registers, 1590-1811

II. Jan VERSLUIJS later bekend als **Jan Huigen VERSLUIJS** werd op 12 januari 1668 gedoopt in Schoonhoven en trouwde aldaar op 22 oktober 1690 met **Claasje CNELIS** geboren omstreeks 1672 in Schoonhoven en overleden in 1757 in Utrecht.

Uit dit huwelijk werden 7 kinderen geboren, de eerste 2 zijn in Schoonhoven overleden voordat hij in 1697 met zijn vrouw naar Gouda trok, waar hij waarschijnlijk heen ging om het pijpmakersvak te leren. Lang zijn ze er niet gebleven want op 15 mei 1700 wordt zoon Huijgh, later bekend als Pieter, in Utrecht gedoopt.

Daarna volgden Leendert (1707), **Hendrik (1708) volgt III**, Dirk (1711) en Trijntje (1716). Van Pieter, Hendrik en Dirk is bekend dat zij hun vader opvolgden in het pijpmakersvak.

Na zijn dood op 14 september 1733, heeft zijn vrouw Claasje Cornelis VAN DENHOEIJENBOSCH met behulp van haar kinderen het pijpmakersvak voortgezet; pijpen met het merk CVS zijn wellicht aan haar toe te schrijven. Zij wordt begraven op 20 juni 1757 in Utrecht als Clasina van Hoijenbos.

(Bron: www.claypipes.nl)

III. Hendrik VERSLUIJS gedoopt 23 november 1708, overleden 13 april 1781, trouwt op 28 november 1731 met **Hillegond JOSSELING** geboren 7 november 1708 in Haarlem en overleden op 31 maart 1797 in Utrecht. Uit dit huwelijk 7 kinderen: Johanna (1732), Claasje (1736), **Johannes (1737) volgt IV**, Daniel (1740), Antonij (1741), Antonia (1744) en Dirk (1746).

Hendrik Versluijs was pijpenmaker te Utrecht. Hij was werkzaam van ongeveer 1764 tot aan zijn overlijden in 1781. De merken die hij gebruikte waren een gekroonde vis en een gekroonde ooievaar met zijn initialen HVS.

Bron: *Onder de rook van Utrecht* door P.K. Smiesing en J.P. Brinkerink

IV. Johannes VERSLUIJS gedoopt 10 december 1737, overleden 14 november 1801, trouwt op 8 april 1765 in Utrecht met **Antonia HOGENDIJK** geboren in Schoonhoven, overleden 30 december 1801 in Utrecht. Uit dit huwelijk 9 kinderen: Hendrikus (1766), Sofijtje (1767), Hendrikus (1769), Hillegonda (1772), **Hillegonda (1773) volgt V**, Cornelia (1778), Johannes (1780), Jacobus (1783) en Johannes (1788).

V. Hillegonda VERSLUIJS gedoopt 12 december 1773, overleden 1 januari 1815 in Utrecht, trouwt op 30 april 1795 in Utrecht met **Willem ROELOFSE** (1759). Uit dit huwelijk 7 kinderen: **Alebartis (1796) volgt VI**, Johannes (1797), Judik Antonia (1801), Nikolaas (1805), Johanna (1808), Jacoba Hendrika (1812) en Willemina (1814).

Op de overlijdensakte van Hillegonda staat dat zij 44 jaar oud was, maar dat is niet helemaal juist. De aangifte is gedaan door 2 van haar neven: *Arnoldus Copijn beroep koopman oud 42 jaren en Reinier Verbeek beroep koopman oud 38 jaren wonende in de Vinkenburgsteeg welke mij verklaard hebben dat Hillegonda Versluijs geboren te Utrecht weduwe van Willem Roelofs nicht van de beide comparanten overleden is op de eerste dezer maand 's morgens om half drie uren in den ouderdom van vier en veertig jaren te haren huize staande buiten de Weerdpoort Wijk M no 636.* Deze wisten klaarblijkelijk niet precies hoe oud hun tante was.

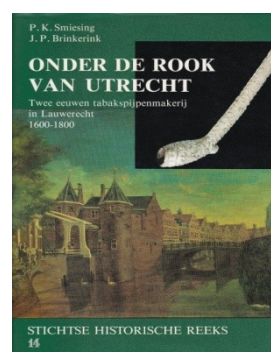
Arnoldus Copijn was de zoon van haar tante Johanna Reijnders en diens echtgenoot Arnoldus Copijn. Reinier Verbeek was getrouwd met Francina Versluijs de dochter van haar tante Aletta Reijnders en Daniel Versluijs, een broer van haar vader. Johanna en Aletta Reijnders waren zussen. Een ander punt is dat ik in eerste instantie Willem Roelofs gekoppeld had aan de Hillegonda Versluijs die in 1776 geboren is, dochter van Daniel Versluijs en Aletta Reijnders, maar ik kwam er later achter dat dit de vrouw moest zijn met wie haar broer Hendrikus Versluijs getrouwd was.

VI. Alebartis ROELOFS gedoopt 24 februari 1796, overleden 27 feb 1864, trouwde op 18 juli 1821 in Utrecht met **Petronella GROENEVELD** geboren 26 mei 1799, overleden 13 mei 1879 in Utrecht. Uit dit huwelijk 9 kinderen: Willem (), Abraham (), Johannes (), Hillegonda (), Cornelia (), Hillegonda (), **Maria (1836) volgt VIII**, Albertus () en Thomas ()).

VIII. Maria ROELOFS, geboren 3 november 1836 en overleden op 12 november 1921 in Utrecht, getrouwd met **Adrianus DE BRUIN**, was mijn betovergrootmoeder.

Bronnen:

- familysearch.org: Kerkelijke registers, 1590-1811 - *Nederlandse Hervormde Kerk. Schoonhoven (Zuid-Holland)*;
- www.claypipes.nl;
- [Het Utrechts Archief](http://www.utrechtarchief.nl);
- <https://www.kleipijp.nl/index.php/pijpenmakers/34-algemeen/pijpenmakers/361-versluijs-hendrik>;
- <http://arjandehaan.com/flippingbook/1-80/files/assets/basic-html/page120.html>
Pagina 120 - jrg 1-41 Arjan de Haan;
- <http://arjandehaan.com/flippingbook/1-80/files/assets/basic-html/page121.html>
Pagina 121 - jrg 1-41 Arjan de Haan;
- *Onder de rook van Utrecht* door P.K. Smiesing en J.P. Brinkerink;

Uitme Google zoektips bij stamboomonderzoek

[Yolanda Lippens]

Wist je dat bij stamboomonderzoek ook Google een goede bijdrage kan leveren bij het zoeken naar je voorouders?

Google heeft het grootste bereik voor websites en online databases, dus kan het een goede oplossing zijn bij vastlopers.

Omdat de zoekgigant Google vele mogelijkheden heeft die handig zijn bij het online zoeken naar je voorouders, kan je deze goed inzetten.

Naast de standaard zoekmethodes, kan je ook verschillende variabelen toevoegen (zie tabel onder). Daardoor krijg je veel meer zoekresultaten.

Social Media accounts vinden

Let wel, dit kan zowel positief (de juiste vinden) als negatief (te veel, geen overzicht meer) uitpakken. Zoeken op stamboomnamen kan ook zomaar zorgen dat je levende familie vindt. Zij hoeven maar een Facebook account, LinkedIn profiel of lid te zijn van een forum, en ze komen naar voren in Google.

'Wanneer je de rust niet in jezelf vindt, heeft het geen zin om hem ergens anders te zoeken.' – Francois de la Rochefoucauld

De zoekfuncties van Google

- Alle combinaties zijn mogelijk.
- Het maakt niet uit of je met hoofdletters of kleine letters zoekt

Beschrijving	Teken	Zoekopdracht	Doel	Opmerkingen
Joker	* of ?	dannenb*rg of dannenb?rg van de*	dannenburg / dannenberg van de / van den / van der	Combi van * en ? kan verrassend zijn
Aanhalingstekens	" "	"Jacobus Morison" Jacobus * Morison"	alles tussen de haakjes mogelijke extra tussennamen	Kan ook met meerdere " " voor- en achternaam met variaties
Minteken	-	Biekart – Zwolle Biekart -Zwolle - Groningen	alles, maar zonder....	
Plusteken	+	Biekart + Amsterdam "Petrus Lippens" +Fernee	alles, en zeker met...	+ is doelgerichter dan spatie

Tilde / Synoniem	~	Morison ~ bakker Theunis ~ Amsterdam	vind synoniemen	beroep lijkt op bakker
Periode	...	"Jan Mooij " 1781...1795 Emigratie 1600...1800	alleen in die periode	hou rekening met de Y of IJ
OF	OR	Lippens Amsterdam OR Goes Willem OR Wilhelm " van Eunen "	vind één van de twee	
Bij elkaar	AROUND(5)	Jan Morison AROUND(7) Bosch Maria Mooij AROUND(3) 1895	vind deze woorden bij elkaar	maximaal 7 woorden uit elkaar bij Delpher is dit PROX
Op een website	site:	site:yory.nl videobeelden site:kb.nl schotten	op specifieke website zoeken	geen spatie achter de :
Bestandstype	filetype:	filetype:ged Lippens filetype:pdf GEM Magazine	vind Gedcom met naam	
In de titel	allintitle:	allintitle:Wilhelmina van Eunen allintitle: armoede Amsterdam	vind webpagina	
	allinurl:	allinurl:stamboom allinurl:genealogie	vind domeinnaam	
Relatie sites	related:	related: zeeuwengezocht.nl	vind soortgelijke site	
Omdraaien		Lippens, Wilhelm	achternaam , voornaam	

Google Geavanceerd

Het is handig om bij de uitgebreide opties van [Google Geavanceerd zoeken](#) te kijken (Instellingen > Zoeken geavanceerd). Ook handig op de Google Zoeken pagina, is de optie **Tools > Alle resultaten > Woord voor Woord**. Hierbij zoekt Google precies naar alle woorden in die volgorde. Zoals bij [kwartierstaat familie Dannenburg](#). Bovendien heeft Google ook een apart [zoekgedeelte voor patenten](#). Daarnaast kan je ook [Google Alerts](#) maken, wat tot fantastische hints kan leiden als je die per gezocht persoon aanmaakt.

Als je er niet uitkomt kun je altijd je vraag stellen op een [stamboomforum](#).

Dit artikel is met toestemming overgenomen van de website [www.yory.nl](#).

Evenementen in 2022

18 mei 2022

21 sep. 2022

2 nov. 2022

Locatie: de Bethlehemkerk, Loosdrechtseweg 263, 1215 JV te Hilversum

Ledenaantal

Per 31 december was het ledental 160, inclusief 8 bijkomende leden.

Per 31 januari was het ledental 160, inclusief 8 bijkomende leden.

Per 28 februari was het ledental 160, inclusief 8 bijkomende leden.

Mutaties

Dhr. H. Herbert – uitgeschreven

Dhr. L.F. Hesseling – nieuwe inschrijving

Dhr. J.J. van der Niet – overleden

Dhr. dr. F.A. de Wit – nieuwe inschrijving

Dhr. R.H. de Boer - uitgeschreven

Colofon

Nederlandse Genealogische Vereniging. Opgericht 1 juli 1946.

Correspondentieadres: NGV, Postbus 50, 3980 CB, Bunnik

Bibliotheek en andere diensten: Kosterijland 3, 3981 AJ, Bunnik

Openingstijden: 1^e en 3^e donderdag en 2^e zaterdag van de maand van 10:00-16:00 uur **op afspraak**.

Afdeling Gooiland. Opgericht 30 maart 1949.

De afdeling omvat de gemeenten met de postcodes: 1200 t/m 1279, 1400 t/m 1419 en 3630 t/m 3639.

Dit zijn de (deel)gemeenten Hilversum, Loosdrecht, Kortenhoef, 's-Graveland, Ankeveen, Laren, Blaricum, Huizen, Naarden, Bussum, Nieuwersluis, Loenen a/d Vecht, Loenersloot en Vreeland.

Alle bijeenkomsten zijn in de Bethlehemkerk, Loosdrechtseweg 263, Hilversum.

Voor bereikbaarheid: <https://bethlehemkerk.nl/index.php/adres>

Dit afdelingsblad wordt digitaal toegezonden aan de leden van de NGV, afdeling Gooiland en aan de leden van andere afdelingen, die een bijkomend lidmaatschap zijn aangegaan. Het blad verschijnt viermaal per jaar.

Website afdeling Gooiland: <https://www.ngv-gooiland.nl/>

Tijdelijke NGV website: <https://hoofdbestuur-ngv.nl/>

Deze afdeling is ook actief op Facebook als 'NGV Afdeling Gooiland'.

Bestuur:

Voorzitter: Louis Heinsman, Van der Zaenlaan 49, 1215 SJ, Hilversum, 035-6233785,

email: voorzitter-goi@ngv.nl

Secretaris/Penningmeester: Maarten van Mourik, Neuweg 453, 1215JC, Hilversum, 035-6219269

email: secretaris-goi@ngv.nl

Redactie Afdelingsblad: Anne Schley-de Bruin, Zuidereinde 197, 1243 KW 's-Graveland

email: redactie-goi@ngv.nl

Webredactie: Anne Schley-de Bruin, email: webredacteur-goi@ngv.nl

Artikelen waarbij de auteur niet vermeld is, zijn door de redactie geschreven.

Kopij: mocht u kopij willen aanleveren, dan is dat zeer welkom. Artikelen het liefst als platte tekst, dus zonder opmaak. Foto's en dergelijke separaat meesturen als jpg-bestand. Graag mailen naar:

redactie-goi@ngv.nl